

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У НИШУ
II -1 У бр.4018/10 (2008)
Дана:10.06.2010.год.
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Милорада Тешића и Драгана Јовановића, чланова већа, са судијским помоћником Сандром Газетић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., Улица ... број ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Ниш, ради поништаја решења туженог број 436-692/04 од 28.09.2007.године, у предмету пореза на капитални добитак, у нејавној седници већа, одржаној дана 10.06.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА

Образложење

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Врховног суда Србије У.5670/06 од 17.05.2007.године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Ниш број 431-92-1637к-1/04-Б од 22.03.2006.године, којим је тужиоцу, као пореском обвезнику, утврђен порез на капитални добитак остварен продајом 181 акције емитента Б.Б. ... у износу од 176.129,68 динара.

Управном суду су дана 01.01.2010.године, на основу чл.89. и чл.90.ст.1. Закона о уређењу судова (Сл.гласник РС број 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009.године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд на основу чл.29. ст.1. истог Закона.

/..

II -1 У.4018/10 (2008)

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 26.05.2008.године и заведеној у том суду под бројем У.4087/08, тужилац оспорава законитост решења због погрешне примене материјалног права и повреде правила поступка. Тужбом наводи, да је тужени учинио повреду правила поступка, са разлога што је решење донето 28.09.2007.године, а тужиоцу уручено 20.05.2008.године. Указује, да му је тужени дана 08.04.2008.године уручио опомену број 433-73-4к-593/08, где му је наложено да плати обавезу у износу од 376.029,15 динара, супротно одредби чл.77. ст.2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, јер поступак у овој управној ствари још није окончан пред Врховним судом Србије.Сматра, да је тужени требало да му отпише камату на главни дуг. Предлаже да суд тужбу уважи и решење поништи.

Тужени орган у датом одговору на тужбу, остао је у свему при наводима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и увидом у списе предмета, поступајући на основу чл.77.ст.1.Закона о управним споровима („Сл.гл.РС“ бр.111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима („Сл.лист СРЈ“ бр.46/96), Управни суд је оценио:

Тужба је неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази, да је тужени орган правилно поступио када је одбио као неосновану жалбу тужиоца, правилно налазећи да је првостепени орган, поступајући у свему по налозима из решења бр.436-692/04 од 14.03.2006.године, у поновном поступку, размотрио примедбе тужиоца поднете дана 28.12.2005.године на записник о извршеној канцелариској контроли од 27.12.2005.године и сачинио допуну записника о канцеларијској контроли број 431-92-1637к-1/04 од 20.03.2006.године у складу са одредбом чл.122. ст.3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

./..

Према оцени туженог органа, пореска основица је правилно утврђена, као и набавна вредност акција, на основу одредбе чл.74. ст.5. истог Закона, с`обзиром да је тужилац предметне акције стекао као запослени по основу радног стажа у поступку приватизације Б.Б. ..., на основу Јавног позива за упис акција, којим је утврђена номинална вредност једне акције у износу од 1.000,00 динара. У погледу износа пореске стопе пореза на капитални добитак, тужени орган правилно налази да је примењена пореска стопа која износи 20%, а која је прописана одредбом чл.77. Закона о порезу на доходак грађана („Сл.Гл.РС“ бр.24/01, 80/02 и 135/04).

Управни суд, посебно је оценио навод тужиоца којим оспорава обрачунату камату на решењем утврђену пореску обавезу, налазећи да је исти неоснован, јер је одредбом чл.118. ст.1. тач.3. Закона о порезу на доходак грађана („Сл.гл.РС“ бр.24/01, 80/02 и 135/04), прописано да порези који се утврђују решењем пореског органа, плаћају у року од 15 дана, од дана достављања решења о утврђеном порезу, док се камата обрачунава почев од наредног дана од дана доспелости, у складу са чл.75.ст.2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл.гл.РС“ бр.80/02, 84/02,23/03, 70/03, 55/04, 61/05 и 61/07). Овај суд је оценио и остале наводе тужбе, када је нашао да су исти без утицаја на другачије решење ове управне ствари.

Како је тужени орган оспореним решењем отклонио недостатке на које је указано пресудом Врховног суда Србије У.5670/06 од 17.05.2007.године, правилно оценио све жалбене наводе, за оцену жалбених навода дао потпуне и на закону засноване разлоге, а које у целости прихвата овај суд, Управни суд Србије је на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Сл.Лист СРЈ“ бр.46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана:10.06.2010.године, II-1 У.4018/10 (2008)

**Записничар,
Сандра Газетић, с.р.**

**Председник већа-судија
Деса Симић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице**

Дејан Ђурић

Д.Р.